

ÖNYAZI

KAYIP ÇOCUKLAR

Ülkemizde son kayıtlara göre toplam 1657 kayıp çocuk bulunmaktadır. Bu çok yüksek ve çarpıcı bir sayıdır. Gelişmekte olan bir ülke olarak Türkiye’de çocuklarla ilgili sayısal verilerden hangilerinin yükselmesi bizi gerçekten çağdaş, uygar ülkeler arasına katabilir:

Okula kavuşan kırsal kesim çocuklarının sayısı,
Okul öncesi eğitimden yararlanan çocuk sayısı,
Yeterli beslenme olanaklarına ulaşan;
Yeterli aşılama oranlarına ulaşılan çocuk sayısı,
Kendini geliştirme yönünde çağdaş eğitim kurumlarından sağlanan burslardan yararlanan çocuk/genç sayısı,
Bilim, sanat, spor olanaklarından yararlanarak, bu alandaki gizil gücünü geliştiren çocuk/genç sayısı,
Devletin sağladığı sosyal desteklerden yararlanan çocuk sayısı; v.b.

Oysaki toplumumuzdaki yoksullaşma, büyük kentlere göç, işsizlik ve şiddet oranları arttıkça, “kayıp çocuk” oranında da bir artma görülmektedir. Büyük kentlerdeki bireysel yalnızlık ve yabancılaşma süreci, toplumda sevgisizlik, yoksunluk, eğitimsizlik, korku, şiddet ve baskı toplumu olma gibi değişkenlerle birleştiğinde; birbiri için sorumluluk üstlenme, birbirine güvenme, bir başka çocuğu da kendi çocuğumuzmuşçasına koruma, gözetme; paylaşım ve dayanışma gibi olumlu toplumsal özellikler silikleşir. Yardımseverlik, insancıl değerleri ilke edinme gibi erdemler gözardı edilip, değerler yitirildiğinde; toplumdaki önceliklerin değişmesi ile birlikte, toplumda çocuklara yönelik ilgi ve özen azalır. Büyük kentlerin yutucu kalabalığı, savunmasız çocuklar için korku tuzakları oluşturur.

Ülkemizi dünyanın uygar ülkeleri arasına taşıyacak olan ve beklenen sayısal yükselme oranları yukarıda belirlenen gibiyken, ülkemiz “kayıp çocuklar”ın giderek artan sayısal ağırlığı altında ezilmektedir.

Aydınlık bir ülke olarak varolabilmenin koşullarını yerine getiremediğimizde ya da elimizden kaçırduğumuzda toplumdaki çözülme ile doğru orantılı bir biçimde “kayıp çocuklar”ın sayısı artacaktır. Ülkemiz çocuklarının bir kısmı yoksulluktan, bir kısmı sağlık sorunlarından, bir kısmı eğitimsizlikten, bir kısmı çeşitli mafyaların elinde, bir kısmı ihmalden, bir kısmı yanlış yönlendirmelerin sonucu (tarihatların ya da terör örgütlerinin güdümünde), bir kısmı da çeşitli kötüye kullanımlar sonucu kaybedilecektir. Bir çocuğun ya da gencin kaybı, yalnızca bir nedenle yaşamını yitirmesi değildir. Bir çocuğun ruhsal, zihinsel, sosyal ve bedensel gelişiminin engellenmesi, aksatılması ve çocuğun bu alanlardaki gelişim olanaklarından yoksun bırakılması da çocuğun kaybı demektir.

Çocuklara kayıp yaşatmamak ve çocuklarımızı kaybetmemek adına, ülkemize yeniden sahip çıkmalıyız.

Bilinçle ve Umutla
Yayın Yönetmeni
Prof. Dr. Bahar Gökler